

(דף יב ע"א) ד'פדון לון בגינה מן גלותא, אלא זאת, ה'דא הוא דכתיב (שם כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אביהם וכו', ונביא אמר בגינה כד חזא בנבואתא דוחקא ד'שראל תקיפא, אמר (איכה ג כא) זאת אשיב אל לבי כו', וזאת ליהודה ויאמר (דברים לג ג).

איהי מרגלית פלילא מפל גוונין נהירין, דאינון נהירין מגרמיה, וסגולה דיליה בכל נקודין דאתוון וטעמי, בכל שם ושם, מסטרא דהל"ם, איהי סגולתא.

חולם מלא בוא"ו, סליק באתווי אהי"ה, ותלת ניצוצין י' י' פחושפן יהו"ה, דאיהו כו' וארבע אתוון סליק לחושפן יהו"ה אהי"ה נ"א, ברזא יהו"ה די' י' י', וסגולה דיליה (במדבר יב ג) א"ל נא רפא נ"א לה, אנא יהו"ה הושיעה נ"א (תהלים קיח כה), אהי"ה כ"א, כ' פתח, א' אין סוף, אין קדוש פי' וגו' (ש"א ב ב).

וחולם סגולתיה לחלמא, דביה אתמר ויחלם והנה סלם מצב ארצה וכו' (בראשית כח יב), ועוד חולם מוחל עונות ישראל, חלם חסר איהו ה"י מן אלהי"ם, תלת ניצוצות ל' מן אלהי"ם, אשתאר א"ם, דאתמר בה פי אם לבינה תקרא (משלי ב ג), ולאו צריך לארכא בנקודי, דהא אתאמרו.

דבר אחר והמשפלים, אליו דידיעי בפקודא חמישאה במלת בראשי"ת, ור"א שב"ת, אזהרה דיליה דלא לחלא ברזא דמלפא בט"ל מלאכות, דאינון ארבעים מלאכות חסר חה, לקבל ארבעים מלקיות חסר חה, רצועה לאלקאה איהי שפחה בישא, שעטניו, פלילא משור וחמור, דאמר יעקב ויהי לי שור וחמור (בראשית לב ו), על כל דבר פשע על שור על חמור (שמות כב ח), דאין מלקין בשבת, דלא שלטא שפחה בישא על עלמא, ווי ליה למאן דאשליט לה על עלמא.

ובגין דא את שבתותי תשמרו (ויקרא כו ב), דא בת יחידה, דאיהי שמירה אחת לשבתות הרבה, בה תליין כל שמירתן דעשר ספירות, דאתקריאו שבתות הרבה, ושמרו בני ישראל את השבת (שמות לא טז), דא בת יחידה, דאיהי שמירה לישראל בכל שבת ושבת, ומאן דמחלל לה לאו איהו נטיר מקודשא פריד הוא, ולא עוד אלא דאתמר בה (שם יד) מחלליה מות יומת, מאן דאעיל ברשות דילה שפחה חללה זונה, דרשות דילה איהו תחום שבת, כגוונא דתחום וגבול דימא, דאתמר שמתי חול גבול לים (ירמיהו ה כב), ומאי ניהו והיה מספר בני ישראל כחול הים (הושע ב כ), ולית ים אלא אורייתא.

מאן דאעבר עלה פאלו חזר עלמא לתהו ובהו, ובגין דא קרא סמיך ליה, והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב), דאיהו חול לים, פחוליא דשלשלאה לכלפא, מאן דאפיק ליה משלשלאיה, גרים כמה נשובין דיסורין דנשיד ליה, ובגיניה אמר דוד הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי (תהלים כב כא), ודא סמא"ל דאיהו תפיס בקולר, מסטרא דאלין דקשרין ליה באות התפלין, ורצועה בקשר על דרועיה, וקשור בתרין רצועין על קרנזי, דאיהו שור מועד.

ושכינתא שבת יחידה, איהי רשות ד'יהודא דעלמא, דאיהו גבהו עשר אתוון דשמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ד' יהו"ה, ענ"ג שבת בהפוכא ננ"ע, מאן דאית ליה ולא מקנים ליה,

אתהפך ליה לנג"ע צרעת, שפחה דחריבת ביתיה, ונתן את הבית את אבניו ואת עציו (ויקרא יד מה), ודא הוא עניותא, דאיהו באתר דנגע צרעת, חזר בתיובתא וטהרו תפחו, דא מיכא"ל פחו גדול, ממנא תחות יד חסד.

ענ"ג איהו נה"ר יוצא מע"דן להשקות את הג'ז, דאיהו עהון נשמתין, ו' נהר דנפיק מעדן, מבין י"ה, ולית עדן אלא פתר עליון, דאיהו מופלא ומכוסה, ובגין דא אתמר בעדן עין לא ראתה אלהי"ם זולתה (ישעיה סד ג), להשקות את הג'ז (בראשית ב ו) דא ה' תתאה.

ארבעים מלקיות חסר חד פחשבן ט"ל, מאן דנטיר לה מנייהו, נחית ט"ל עליה, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו, ט"ל להחיות המתים, ועליה אוקמוהו רבנן דמתניתין, פל העוסק בטל תורה טל תורה מחייהו. (דף יב ע"ב) ועוד והמשפלים יזהרו (דניאל יב ג), אלין דידיעין בפקודא שתיתאה דאתרמיות במלת בראשית, בי"ת תמן, דאתמר עליה גם צפור מצאה בית, ודרור קן לה (תהלים פד ד), והא ינוקין ידעין דדרור קן לה, ואתא דוד למימר ברוח קודשא, אלא דא מצות קן צפור, דאית ביה פמה רזין, ועליה אתמר גם צפור מצאה בית, דכתיב בגינה פי ביתי תפלה (ישעיה נו ז), דא פי פנישתא, ודרור קן לה דא פי מדרשא, אשר שתה אפרוחיה אלין מארי תורה, מארי משנה, מארי קבלה, דבגינהון לא זזה שכנתא מישראל.

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי שמעון ואמר, והמשפלים יזהרו פזרר הרקיע (דניאל יב ג), אלין אתנון, דאינון לבושין דאורייתא, מרקמן מפל גוונא דנורא, חנור וסומק וירוק ואופם, ומנהון אתפרשין לכמה גוונין.

ובלהו גוונין, אינון מרקמן במשכא דגופא דבר נש דאיהו בגינתא דעדן, ורקיעא באלין אתנון איהו מצוייר ומרוקם, בגין דבהון אתברי.

יזהרו אלין נקודין דנחרין באתנון, ובהון נהירין פכבאי ברקיעא בגנתא דעדן, ובלהו נהירין בעינין דגופא בגנתא דעדן.

פזרר אלין טעמי אורייתא, דבהון מתנהגין אתנון ונקודי, ובההוא גופא דגנתא, פזרר דא נשמתא, דאיהי תנועה דאתנון ונקודי, דנחרין באנפין ובעינין, ונפשא איהי פללא דאתנון, ואיהי שתופא דגופא, רוחא איהי פללא דנקודי דנחרין בעינין.

קם סבא חד פתח ואמר, בוצינא קדישא, פמה חילין נטרין לה בגנתא דעדן, פמה משריין דמלאכין מסתפלין ממשקופי רקיעא בגנתא, בזמנא דתעול תמן, ובלהו מסתפלין בה, וגוונין דרקיעא בה יזהרו, בגין דבה נהרא שכנתא, דאיהי זחר הרקיע, וגן איהו סתים וחתים, עד דתיעול ביה שכנתא, הדא הוא דכתיב גן נעול אחותי כלה (שיר ד יב).

וגוונין לא נהרין ברקיעא עד דיעול תמן קודשא בריה הוא, ומיד דיעול תמן, אתמר בהון נפתחו השמים ואראה מראות אלהי"ם (יחזקאל א א), מאי מראות אלא מ"ר או"ת, מר דאתמר ביה מלאכי שלום מר יבכיון (ישעיהו לג ז), ואיהו אות בצבא דיליה, ליה מתפתחין רקיעין, וביה נהרין

כָּל גּוֹנֵן דְּלִהוֹן, וְכַעַן בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא קוּם נְהִיר גּוֹנֵן דְּרַקִיעָא בְּאַתְוּוֹן דְּאוֹרֵייתָא, וְנְהִיר כְּכַבֵּיא
בְּהוֹן בְּנִקְוֵי, בְּזוּהַר דָּא כְּרַסֵּיא יְקָרָא, דְּכָל נִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין מִתַּמְן אֲתַגְזֹרוּ.

קָם בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא, פְּתַח כְּמִלְקַדְמִין, וְאָמַר וְהַמְשִׁפְלִים יִזְהַרוּ אֵלֶיךָ אֲתוּוֹן, דְּכִלְהוֹ כְּלִילָן בְּאֵת
ב' מִן בְּרַאשִׁית, ב' אִיהִי בֵּית, בִּי מִקְדָּשָׁא, דְּתַמְן בְּהַ נְהִרִין כָּל אֲתוּוֹן, רַאשִׁית נְקוּדָה בְּהִיכְלִיהָ,
כְּגוֹנָא דָּא ב, עָלָה אֲתַמַּר כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה (תהלים מה יד), תִּשְׁעַ נְקוּדִין תִּלְיִין מִינְהָ, וְאִיהִי
סְפִיר גְזַרְתָּם עֲשִׂירִית לוֹן.

וְאֵלֶיךָ אֵינּוֹן דְּנְהִרִין בְּאֵת ב' דְּאִיהִי בִּי מִקְדָּשָׁא דְלַעֲיִלָּא, וְסְפִירִים אֲתַקְרִיאוּ עַל נְשָׁם הַשָּׁמַיִם
מְסִפְרִים כְּבוֹד א"ל (שם יט ב), וְלְבַתֵּר דְּאֵינּוֹן מְסִפְרִים כְּבוֹד א"ל, אֲתַקְרִיאוּ עֲשָׂר סְפִירוֹת בְּלִי מָה,
וְנַחֲתִית בְּהוֹ יו"ד ה"א וּ"ו ה"א לְאֲנַהְרָא בְּהוֹן, דְּעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִיאוּ, וְכִלְהוֹ נְהִרִין בְּאַתְוּוֹן אֵלֶיךָ
סְפִירָן, וְאַתְוּוֹן דִּי בְּהוֹן אֲתַבְּנִיאֵת דְּאִיהִי ב', כְּגוֹנָא דָּא, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְּמִלְחָה בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית
(משלי כד ג).

וּבֵיתָא דָּא אֵית לִיהָ תְּלַת גְּגִין, וְאֵינּוֹן תְּלַת עַמּוּדִין דְּסְמְכִין לָהּ, וְאֵינּוֹן ו' ו' ו', עָלִיהוּ אֲתַמַּר וְוִי
הַעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקִיהֶם כְּסָף (שמות כו ז), תְּלַת עַמּוּדִים אֵלֶיךָ תְּלַת אַבְהוֹן, דְּסְמְכִין לְבֵיתָא דְּאִיהִי
שְׂכִינְתָּא, וְחֲשׂוּקִיהֶם אֵלֶיךָ תִּרִין סְמְכִי קְשׁוּט, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן יָכִין וּבּוֹעִין, וְעָלִיהוּ בֵּיתָא קְוִימָא,
וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן (שם כו כח) דָּא נְקוּדָה מְלָגָא, דְּסְתִים מְלָגָא, מְבַרִיחַ דָּא ו', אֲתַפְּשִׁטוּתָא

